

לחודות כה' צל ככ הטוב רבני הציונות

הרב אברהם אלקנה כהנא שפירא זצוק"ל

לצערי, ישנם כאלה המטילים ספק אם אנו חייבים להודות לקב"ה כיום, הרי גורשו עשרת אלפים איש מגוש קטיף שזה מעשה איום ונורא,

ועוד ועוד חסרונות וטענות. אולם, אינני יכול להתחיל להבין את חוסר הדעת הנורא הזה. **מדינת ישראל היא יצירה שהוקמה ע"י הקב"ה, וכי לא נודה לזו מה כל הדיבורים המשונים האלו לומר חצי הלל, או רבע הלל, המדינה היא דבר קבוע וקיים, כמו כל דבר שאנו מאמינים שניתן לנו בס"ד. הטענות הן כלפי הממשלה, כלפי ה'בשר ודם', הממונים לזמן קצר, שנתיים או שנה, ואולי אף פחות מכך. אנו לא מכסים על אלו האחראים והשותפים לעקירת יהודים מארץ ישראל, במישרין או בגמגומים, או שסילפו את דעת התורה. כישלונות היו גם בזמן מלכי ישראל, וכל אדם בעצמו גם כן יש לו כישלונות, ונכון שכישלון של ממשלה הוא גרוע יותר, וכי נמנע משום כך לשבח את הקב"ה על מעשיו? דווקא בשעות שהציבור מתמודד עם שלטון שכזה, הרי שעלינו, על הציבור, ובמיוחד לומדי התורה, להתחזק ולחזק באמונה שלימה, ובציפיה אמיתית לישועה ולביאת המשיח. יש להוסיף תפילה, מבלי לגרוע מתקנת הרבנות מקדמת דנא, לומר את ההלל, ולהודות לה', ולא להיות כפווי טובה, ולזעוק "אנא ה' הושיעה נא, אנא ה' הצליחה נא"**

(אייר התשס"ז)

גילוי דעת של רבני הציונות הדתית

באמונתנו למדינה נובעת דווקא מתוך מצוות התורה. משום כך אין פעולות הממשלה יכולות לבטל את מצוות התורה, ונאמנותנו לתורה מוחלטת. הפגיעה החמורה המוסרית והלאומית ביישובי גוש קטיף וצפון השומרון, מחייבת גם היא, חשבון נפש נוקב מצד הנהגת המדינה והצבא, ומחייבת אותנו, לכלכל את צורת המשך דרכנו המשותפת, מתוך זקיפות קומה, ולא מתוך התבטלות... נמשיך לשמור ולהתפלל לשלום המדינה, ונחזק את צה"ל שעוסק במלחמת מצווה ובשמירת קיומו של עם ישראל. נוסיף לפעול ולסייע בכל מטרה קדושה להמשך התקדמותו של העם, אך לא נשתתף בפעולות המנוגדות לתורה. על כן, לא נרפה ממאבקנו למניעת עצירת מהלך הגאולה, בכל דרך ישרה וראויה כנהוג במדינות מתוקנות. אנחנו קוראים לכל הציבור לחגוג את יום העצמאות הבעל"ט בהלל והודאה לד', שהביאנו עד כה, ולסמוך תפלה גדולה לגאולה שלמה בקרוב"

(מתוך מנשר שעליו חתמו הרב יעקב אריאל רב העיר רמת גן, הרב חיים דרוקמן ראש ישיבת בני עקיבא, הרב צפניה דרורי רב העיר קרית שמונה, הרב זלמן מלמד ראש הישיבה הגבוהה בבית אל, הרב דב ליאור ראש ישיבת ההסדר בקרית ארבע והרב אליעזר ולדמן ראש ישיבת ההסדר בקרית ארבע, ערב יום העצמאות התשס"ו).

הודעת ועד רבני יש"ע

למרות הגירוש הנורא שבוצע על ידי יהודים, כנגד יהודים, דבר שבוצע עד היום בגלות שגויים גירשו יהודים, יש לקיים את יום העצמאות ללא שינוי ולהודות לבורא עולם על קיום המדינה. יש לחלק בין המדינה כמתנה מהבורא לרשויות שלטוניות שונות ואכיפת חוקים שלא מתורתנו, שהשתלטו על מוקדי כוח במדינה, כיוון שהמדינה היא קבועה וקיימת, אך שלטון שכזה הוא זמני וחולף." (יום העצמאות ה'58)

הרב דב ליאור

ראש ישיבת ניר ורבה של קרית ארבע

יש לקיים את תפילת ההודיה ביום העצמאות ולהשתתף ברוב עם באירועי היום, למרות כל המאורעות הקשים שעברו עלינו בשנה האחרונה. מדינת ישראל שייכת לכלל ישראל, כולל הדורות הבאים והיא איננה נחלה של מפלגה זו או אחרת, ולא של ראש ממשלה כזה או אחר. אנחנו מודים לבורא עולם שנתן לנו מדינה וחלק גדול מארצנו לאחר הגלות הקשה והמרה... למרות הצער על מסירת חבלי מולדת למחבלים, יום העצמאות הוא לא הזמן להבעת צער ותרעומת" (יום העצמאות התשס"ו)

הרב זלמן ברוך מלמד

ראש ישיבת בית אל ורב היישוב

יש זמנים אחרים שבהם יש לעשות חשבון נפש, עת לספוד ולבכות על חורבן בית מקדשנו, וכן על חורבן גוש קטיף, אבל עניינו של היום הזה הוא "נגילה ונשמחה בו". ביום הזה יש לשמוח, יום שבו הוכרזה המדינה, יום שבו קיבלנו את עצמאותנו וכל התוצאות הטובות נמשכות מהיום הזה, הן התוצאות הגשמיות המעשיות והן התוצאות הרוחניות - מרכז התורה חזר לארץ ישראל וכן אין בארץ זו התבוללות כמו בחו"ל" (מתוך דברים שנשא בישיבה, יום העצמאות התשס"ו)

הרב אליקים לבנון

רב היישוב וראש הישיבה אלון מורה

בכון שהגאולה אינה שלמה והיא מוקפת בחוליים רבים. המערכות שהיו אמורות להיות טהורות, מלאות אמונה ויושר, הסתאבו והתרוקנו מערכים. במקום לבנות פונה הממשלה להרוס. צבא האמור להגן על תושביו מתגייס לגרשם מאדמתם ולהרוס את בתיהם. אבל כל זה לא מונע את אמירת התודה לריבוננו של עולם. אמונתנו שלמה וברורה"

על כל התהליך הגדול של שיבת ציון, שהוא עדיין רק באיבו. (מאמר "הלל או סליחות?")

הרב שמואל אליהו רבה של צפת

ביום העצמאות או מודים בראש ובראשונה על כך, שמיום שהורינו עלו לארץ ישראל - עלה ביחד איתם הקב"ה. לפני אלף ותשע מאות ושלושים שנה "ירדה השכינה" איתנו לגלות. היא שמרה עלינו באופן פלאי - "כבשה אחת בין שבעים זאבים" אכזרים, מורעבים. ירדת השכינה לגלות הצילה אותנו אבל שילמנו על כך מחיר כבד. בית המקדש התרוקן מהשכינה והארץ נחרבה ושממה. **מאז עליית היהודים לארץ בדרונו עבר מרכז הכובד של עם ישראל לארץ ישראל, וגם השכינה עלתה יחד עמנו לארץ ישראל וזוהי כוחה עולה עם כל גל עליה. אולי זה ההסבר לניסים שאנו רואים עין בעין מאז קום המדינה - בתש"ח, בששת הימים, ביום כיפור, במלחמת המפרץ, "בכל יום עימנו". נסים צבאיים, כלכליים, חברתיים ורוחניים.**

(מתוך עלון "קוממיות")

הרב יעקב אריאל רבה של רמת גן

מדיניותה הנוכחית של הממשלה בתחומים שונים אינה עולה בקנה אחד עם דרכה של מדינה יהודית. הקיטוב החברתי, העוני, קריסת שירותי הדת, הבאת נוצרים רבים והכרה ב"גיוס", ההחלטה על עקירתם של יישובים יהודיים פורחים מעל אדמתם, המסחר בשבת, כל אלו ודומיהם הינם צללים כבדים. עם זאת עלינו לשאול את עצמנו האם האלטרנטיבה של שלטון זר טובה יותר? האם אלמלא המדינה המצב היה שונה לטובה? האם מישוה מאיתנו מתגעגע לשוב לגלות חלילה? האם יש ברדעת המעדיף את חזרתו של השלטון הבריטי או הטורקי? לא רק יחסית לגלות, לא רק בצילן של ארובות אושוויץ, עלינו להודות לה' על כל אשר גמלנו, אלא גם על החיוב הגדול והוא רב ביותר בהתפתחותה והתעצמותה של המדינה בתחומים רבים וגם בתחום הרוחני. לעומת הצללים הכבדים גדול האור הבוקע מציון. כפיות טובה היא להתעלם מכל היש הגדול ולא להודות עליו לה'. צרות אופק וקטנות מוחין היא להתייחס למאורע קשה ואפילו כמה כאלו ולהשליך אותם

המוציא לאור:

עורך: **ישי הולנד**
 כותבים: **משה מאיסודורף**
 מרדכי גנון
 גרפיקה: **שקד מורי**
 צילום תמונת השער: **מירי צחי**

פרסום מודעות: **שיאל בליינר**
 052-8903906

הפצה: **מקור ראשון - דוד**
 052-8908519

עיצוב והפקה: **שילה • ברכץ**
 בית אל
 טל' 02-9973875

perla@myesha.org.il

אין המערכת אחראית לתוכן המודעות

חירות לפולארד!

8211 ימים בכלא האמריקני.

עצרת למען שחרור יום שני ד' אייר בכ"ח פריז בשעה 18:00

לפרטים והצטרפות לפעילות: **טלמסר 054-6437218** | פקס' 02-5636162
www.freepollard.net | freepollard@gmail.com

בראשית מטען של העם הזה... נתגלתה השאיפה להקים ציפור אנושי גדול אשר 'שמחו את דרך ד' לעשות צדקה ומשפט'. זוהי השאיפה שבאה מכח ההכרה הברורה והעזה והתביעה המוסרית הכוללת והרמה להוציא את האנושיות מתחת סבל נורא של צרות, רוחניות וחמריות, ולהביאנה לחיי חופש מלאי הוד ועדן באור האידיאה האלוקית, ולהצליח בזה את כל האדם כולו. למיילואה של שאיפה זו צריך דוקא שיהא ציבור זה בעל מדינה פוליטית וסוציאלית וכסא ממלכה לאומית ברום התרבות האנושית, 'עם חכם ונבון וגוי גדול', והאידיאה האלוקית המוחלטת מושלת שמה ומחיה את העם ואת הארץ במאור הזה.

(הראי"ה קוק זצ"ל, אורות, למהלך האידיאות בישראל ב')

מגבית
חרום
קרן מס'
520

בקשתו האישית של הרה"ג מרדכי אליהו שליט"א

MORDECHAI ELIAHU
FORMER CHIEF RABBI OF ISRAEL & RICHON LEZION

בס"ד, יט' אדר ב' תשס"ח
5-8859.08

מרדכי אליהו
הראשון לציון והרב הראשי לישראל לשעבר

המלצה

הנני בא בשורות אלו להמליץ טוב אודות איש רב פעלים לתורה ולתעודה הרב ב.ש. שליט"א אשר חלה בפתאומיות והיה צריך לעבור ניתוח ראש דחוף, והוצאות הניתוח מגיעות לסכומים גבוהים, והרב הנ"ל הוא בעל משפחה ברוכת ילדים ולרש אין כל.

ועתה לקח על עצמו ארגון "עזרי" לעזור ולסייע למשפחה הנכבדה בכל ומצווה רבה לעזור להם בעין יפה וברוח נדיבה.

ונברך את העוזרים והמסייעים בכל מיני דמיטב, ברוחניות ובגשמיות בבני חיי ומזוני ריחי, אכיי"ר.

ויהי"ר שיקוים בו הפסוק "ישלח דברו וירפאם" אכיי"ר

מרדכי אליהו
מרדכי אליהו
הראשון לציון והרב הראשי לישראל לשעבר

הציבור מתבקש להעתיק בתפילה ובתחנונים עבור מורנו ורבנו הרב מרדכי צמח בן מזל טוב שליט"א הזקוק לרחמי שמים מרובים.

בקשתו האישית של הרשל"צ הרה"ג מרדכי אליהו שליט"א עבור ת"ח שחלה בפתאומיות וצריך לעבור ניתוח ראש דחוף שעולה סכום עתק ובנוסף- חובתנו מגיעים למאות אלפי שקלים! הצילו את ב.ש.

כל התורם סך 360 שקלים למקרה קשה זה - יערכו עבורו תפילה ביום ל"ג בעומר במירון ע"י מנין מקובלים, ויום זה מסוגל לישועות

ישע שלנו

יום העצמאות ה-60 למדינת ישראל

על הפרשה חמור – יום העצמאות

הרב חיים דרוקמן ראש מרכז ישיבות בני עקיבא

"בשוב ד' את שיבת ציון - היינו כחולמים"

המאורע האדיר שהתרחש עם תקומתה של מדינת ישראל. אחרי אלפיים שנה של גלות נוראה שכללה גזירות ורדיפות, צרות וייסורים, שחיסות ופוגרומים ונהרי נחלי דם - השיב ד' את שיבת ציון, ואנחנו - היינו כחולמים: שקועים בבעיות שלנו, בקשיים שלנו, בצרות שלנו, בסיבוכים שלנו, ולא שמים לב לגודל האירוע. אנחנו 'מתבשלים במיץ של עצמנו', כפי שנהוג לומר, ומנותקים מן המציאות הגדולה באמתיותה. יום העצמאות צריך לעורר אותנו מן החלום, לרומם אותנו מעל לשגרה. יש בו, ביום הזה, כדי להעלות אותנו מעל הבעיות היומיומיות הקשות ולשחרר אותנו מהסיבוכים שאנו נתונים בהם, כדי שנכיר את מה שאירע באמת ונבין את משמעותה האמתית של תקומת ישראל; כדי שנבחין כי התגשם לעינינו "בשוב ד' את שיבת ציון".

התעוררות זו חשובה במיוחד כיום, כאשר מדינת ישראל היא בת שישים, ורוב הציבור במדינת ישראל נולד כבר במציאות של מדינה והיא עבורו עובדה קיימת; כאילו כך הייתה מאז ומעולם. רוב הציבור במדינת ישראל לא חשו בפועל כל שינוי וחיים באותה מציאות מאז שהם זוכרים את עצמם. מאידך, הם רואים כמו כולנו את הבעיות המרובות, הקשיים הגדולים והסיבוכים. דווקא אנחנו חייבים ביום העצמאות להתרומם מעל לכל הבעיות, כדי שנוכל להיפגש עם האור הגדול שמאיר מעצם תקומתה של מדינת ישראל.

"ש" יר המעלות, בשוב ד' את שיבת ציון היינו כחולמים" (תהלים קכ"ו, א'). בהסברו של הביטוי 'היינו כחולמים' מצאנו שלושה פירושים:

1. אבן-עזרא: התרחשות הגאולה היא כמו חלום; זוהי חוויה כל כך נפלאה ומיוחדת, שלא ניתן להשוותה כלל למראות שאנו רואים בהקיץ אלא לחלום נפלא.
2. הרד"ק: כשתתרחש הגאולה תהיה השמחה כה גדולה, שכל הגלות כולה תהיה בעינינו כחלום יעוף.
3. המאירי: כה גדולה השתוקקותנו לגאולה במשך שנות הגלות, עד שאנחנו חולמים עליה כל הזמן, מצפים לה ולא מתייאשים ממנה.

על רקע המציאות שלנו למדנו פשט חדש ב"היינו כחולמים". כדי להבין את משמעות הביטוי נתאר לנו מורה נותן שיעור בכיתה, ורואה לפניו תלמיד היושב ו'חולם': עיניו פקוחות, הוא כלל אינו ישן, אך בכל זאת חולם. אם תשאל אותו מה היה בשיעור הוא לא יידע דבר, שכן לא שמע אף מילה מהשיעור בעת ש'חולם'. הוא היה עסוק או מוטרד מדבר-מה, כך שהתנתק לגמרי מסביבתו ומן הנעשה בשיעור.

בדרך דומה אפשר להבין את "היינו כחולמים". במקום לראות את המציאות באמתותה, במקום לחוש את ההתרחשויות הגדולות, אנחנו שקועים בבעיות, בקשיים, ומנותקים מגודל השעה. איננו רואים את

המשך בעמ' 8

ירושלים	תל אביב	חיפה	חברון	שכם	בארשבע
כניסת שבת 18:50	19:05	18:58	19:04	18:55	19:05
צאת השבת 20:05	20:08	20:09	20:05	20:06	20:06

חיגרת כת

יום העצמאות

החלוצים - מאז ועד היום

רוח החלוציות שפיעמה אז באותם אנשים ש"עשו היסטוריה", לא פסה מעם ישראל. היא חיה ופועמת כיום במקומות רבים בארץ ישראל, שאחד מהחשובים שבהם, הוא מפעל ההתיישבות ביש"ע. רוח זו נשבה והפעילה את החלוצים שבאו לחבל ארץ הררי ושומם, בנו בתים, חקלאות מפוארת, קהילות חמות ותומכות, שמיטב בניהם משרתים את המדינה ביחידות הקרביות בצה"ל בנאמנות והקרבה. היא שבה ומפכה בלב החלוצים החיים, יוצרים, ופועלים, שמחים, ובונים מדי יום ביומו. מתוך שגרת היום האפורה והרגילה, ניבט אלינו הניצחון הגדול של מפעל ההתיישבות - ועל כך גאוותנו.

"אין עם אשר יסוג מחפירות חייו"

נכון, עוד לא הכל מושלם. לצערנו עדיין קיימים קלקולים ובעיות. למול עוצמות של עוז וגבורה בעם ישראל, בולטת לרעה דווקא המנהיגות נטולת החזון, המעדיפה לא פעם אינטרסים צרים, הפועלת באמצעות ספינים ריקים מתוכן. אנו מייחלים למנהיגות אמיצה, המתבוננת בהשקפה רחבה על המציאות, צופה פני עתיד, נאמנה לערכי עם ישראל ומבקשת לקדם את מדינת ישראל ואת חוסנה המדיני,

"קומי צאי מתוך ההפיכה"

ניצבים אנו בפתחו של יום העצמאות השישים של מדינת ישראל. קשה לבטא במילים את עוצמתו של החג ואת משמעותו. אנו רגילים לקרוא מידי יום בעיתונים על הבעיות והקשיים של מדינת ישראל וגם רגילים להתלונן על חסרונותיה, ומתוך כך לפעמים אנו נוטים להתעלם מן המציאות הכוללת - מהעובדה הבסיסית והיסודית: יש לנו מדינה יהודית עצמאית עם ריבונות, צבא, רשויות שלטוניות, בארץ ישראל. בשבוע שעבר ציינו את יום השואה, וכשבזיכרונו צפים ועולים מראות הכבשנים ואדמת אירופה הספוגה דם יהודים, על רקע זה מתחדדת עוצמתו וגודלו של הנס שבהקמת המדינה היהודית, בבחינת "קומי צאי מתוך ההפיכה... התנערי מעפר קומי, לבשי בגדי תפארתך".

תקומת ישראל

מדינת ישראל איננה דבר מובן מאליו. הדור הצעיר, שנולד לאחר תקומת ישראל לא תמיד יכול להבין זאת, וגם המבוגרים יותר, במרוצת האירועים והשנים, 'התרגלו' ב"ה לקיומה של מדינה יהודית, אך במשך ההיסטוריה של עם ישראל חיינו את מחצית חייו של עמנו בגלות, בניכר. ואילו דורנו זוכה לחיות במדינה ריבונית בארץ אבותינו.

כשהחלה לנשב רוח תקומה בעם ישראל חזרו אט אט היהודים ונקבצו שוב על אדמתם, עד אשר ביום ה' באייר תש"ח, הוכרזה עצמאות ישראל. הדי התפוצצויות פגזים וקולות שריקת כדורים נשמעו אז ברחבי ארץ. שוואנו גמרו אומר, לגדוע את רעיון תקומת ישראל, בעודו באיבו. אך למרות זאת, ולמרות מערכות נוספות שבהן איבדנו את טובי בנינו שמסרו את נפשם על קדושת העם והארץ, הצליחה המדינה הצעירה לנבוט, לצמוח, לגדול ולהתפתח, ולהרחיב את גבולה מהים ועד הירדן.

אות תשס"ח

שלמה, וגם מציאות של קרוב ל- 300,000 יהודים ביהודה ושומרון, כל אלה הם אירועים שלפעמים אדם שנמצא בתווך לא מרגיש את גודל עוצמתם. אם נשים לב שכל הזאת קראו או בניית בית ביהודה ושומרון הופכת לעיתים לכותרת ראשית בעיתוני העולם, נבין כי אנו, מתיישיבי יהודה ושומרון, שותפים מדי יום לביצור ולביסוס חוסנה של מדינת ישראל, גם אם בניגוד לדעת השלטונות.

"ונטעתים על אדמתים"

במלאות שישים שנה לתקומת ישראל נזכור את חללי עם ישראל בכלל ותושבי יש"ע בפרט שנפלו במערכות ישראל, ונרצחו בפעולות האיבה, רק בשל היותם יהודים שהמשיכו לילך בכל מרחבי ארצנו. בשעות אלה נזכור גם את יישובי חבל ימית, ואת יישובי גוש קטיף וצפון שומרון שנחרבו, ותושביהם גורשו מעל אדמתם, ועודם נמצאים במגורים זמניים, ללא פתרונות למגורי הקבע, ועם קשיים רבים. להם נאחל כי נזכה לשוב לכל אותם יישובים ולראות בתפארתם בשנית, כמאמר הנביא:

"וּנְטַעְתִּים עַל-אֲדָמָתָם, וְלֹא יִנְתְּשׁוּ עוֹד מֵעַל אֲדָמָתָם, אֲשֶׁר נָתַתִּי לָהֶם אָמַר ה' אֱלֹהֵינוּ".
(עמוס ט', ט"ו)

ועל אף זאת, ועל אף שלא הכל מושלם, איננו מתכחשים למדינה, ונניף בגאון את דגלה, כי המדינה היא עם ישראל השב לארצו, וזכה להפוך את החלום הציוני למעשה מבורך ולמדינה שבה קרוב לשישה מיליון יהודים. ביום זה, עלינו לעצור לרגע ולהתבונן בראייה מקיפה על שיבת ציון ושישים שנות עצמאות יהודית, לראשונה מאז מרד בר כוכבא. על כן, נמשיך לבנות ולפתח את חבלי מולדתנו כשליחיו של עם ישראל ונמשיך לחזק ולבצר את עצמאות ישראל בארצו.

הלאומי והצבאי. "אין עם אשר יסוג מחפירות חייו" כתב המשורר נתן אלתרמן, אך בזמן כתיבת האיגרת הזו אנו שומעים על רעיונות עוועים של מסירת יהודה ושומרון ורמת הגולן לידי אויבנו, חלוקת ירושלים המאוחדת, ורצון להגיע ל"הסכמים" בתקופה הקרובה ממש, הסכמים כדוגמת אלו שאת תוצאותיהם הקשות חווינו ועדיין חווים על בשרנו. אויבנו ניסו למנוע את הקמתה של מדינת ישראל, ומשהוקמה מנסים בכל דרך להשיב את הגלגל לאחור, לעיתים במלחמה, ולעיתים בעורמה באמצעות "יזמות שלום", כביכול. ניסיון הממשלה, והעומד בראשה, להחליש את ההתיישבות ביהודה ושומרון, או חלילה להחריב קהילות בנקודות ההתיישבות החלוצית המכונות מאחזים, אף הוא לא יצלח. ההתיישבות חיה ופעילה וממשיכה להתפתח למרות כל הקשיים והמכשולים המוצבים בפניה על ידי הממשלה הנוכחית.

שותפים לביסוס חוסנה של המדינה

לעיתים יש נטייה גם בטובים שבנו לשקוע בדכדוך, ולראות דווקא את הקשיים, במקום להבין את הזכות הענקית שבתוכה אנו חיים. העליות הגדולות ממדינות חבר העמים, פדות יהודי אתיופיה במבצע משה ובמבצע

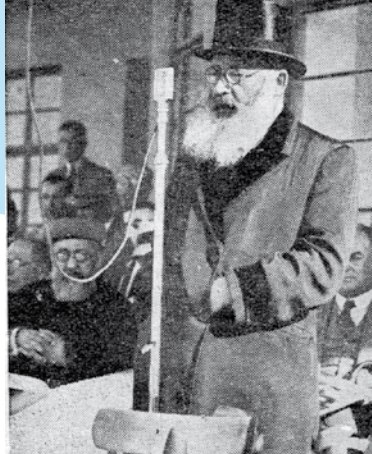

חיבת החרץ ע"כ

הרב משה אביגדור עמי

משה, 'המידות לחקר ההלכה', 'דרשות אל עמי',
'עם סגולה' ו-'לנבוכי התקופה'.

וכך כתב בספרו 'הגיונות אל עמי' על משמעות הפער בין ארץ ישראל לגלות: "ר' יהושע בן לוי פתר קרייה בגלויות, 'ויצא יעקב מבאר שבע', המדרש אומר: שלח מעל פני ויצאו: 'וילך חרנה', והמדרש אומר: 'אשר הוגה ה' ביום חרון אפו', 'ויפגע במקום' - עד אפס מקום" זהו סמל הגלות שאין לנו בה תכנית קבועה, אך הכל בא לנו באופן בלתי צפוי מראש, ואם כלל הוא ש"סוף מעשה במחשבה תחלה", יש בזה יוצא מן הכלל והוא חיינו בגלות שגם התחלת המעשה וגם סוף המעשה באים בלי מחשבה כלל, 'ויפגע במקום', ומה שם המקום לא פרשה לנו התורה ואי אפשר באמת לפרשו, כי אין לזה שם מראש, 'ויפגע' זהו לשון של מקרה ולשון של "פגע" ושניהם באמת, כל המקומות בגלות באים לנו כמו במקרה והסוף שהם נעשים לנו לפגעים רעים. "ויקח מאבני המקום וישם מראשותיו וישכב במקום ההוא" הננו לא רק עוברים ושבבים במקומות הגלות, אך גם שוכבים שכיבת קבע, וכמו שהשוכב והישן אינו מחשב בשנתו על העתיד, כך איננו מחשבים כלל בגלותנו מה יהיה בסופנו. ומה שגרוע ביותר כי אנו מקיימים עפ"י רוב את המאמר "כמתקנים שבהם לא עשיתם כמקולקלים שבהם עשיתם", בודאי יש במקום לא רק אבנים הגורמות רק תקלה, אך גם דברים טובים ומועילים, ומאלה האחרונים דווקא אין אנו לוקחים מאומה והננו בוררים תמיד לעצמנו רק את התקלות של המקום. וחז"ל אומרים: "וישכב במקום ההוא, כאן שכב אבל כל י"ד שנה שהיה טמון בבית עבר לא שכב" (מ"ר), כי במצב הרוחני הננו בגלות לכל היותר רק שוכבים, בבחינת "עכברא דשכיב ארינר", והננו רק שומרים על האוצרות הרוחניים שאצרו לנו בשבתנו בארץ ישראל. ואין כוונתנו בזה לומר חלילה שכל הגלות היא בבחינת "עקרה לא ילדה" במובן הרוחני, שהרי כמה וכמה יצירות רוחניות נוצרו דווקא בגלות, ודי להזכיר את התלמוד הבבלי וכל הראשונים והאחרונים שבאו אחריו, אבל כל אלו המה באים רק בתור מפרשי התנ"ך אבל יצירת התנ"ך הייתה רק בא"י ובעבור א"י, כמאמר ר' יהודה הלוי "כל הנביאים לא נתנבאו אלא בה ובעבורה", באופן שבגלות הננו רק שומרים על הקיים, וכשומר נאמן הננו גם מטפלים בפיקדון שהופקד בידינו לראות לשכללו ולשפרו, אבל סוף סוף אין כאן בריאות חדשות. 'ומלאכי אלהים עולים ויורדים בו' - עולים תחילה ואח"כ יורדים, מלאכים שליווהו לארץ אין יוצאים חוץ לארץ ועלו לרקיע וירדו מלאכי חוץ לארץ ללוותו". לא רק שכל מקצועות החיים החומריים שלנו לקויים הם בגולה ואי אפשר לנו להשיג בשום ארץ מארצות הגלות את מה שאפשר לנו להשיג בא"י, אך גם בחיינו הרוחניים אי אפשר בשום אופן למצוא סיפוק כראוי בגלות, "אין תורה כתורת ארץ ישראל", ולא רק האנשים בחו"ל אינם דומים לאלה של א"י, אך גם למלאכים של חו"ל יש תכונה אחרת מאלה של א"י, ואין מלאכי א"י נכנסים לחוץ לארץ, כשם שמאידך גיסא אין מלאכי חוץ לארץ נכנסים לא"י, יש מחיצה של ברזל ביניהם, אע"פ שיש גם "שכינתא בגלותא". ובכ"ז, מאידך גיסא, אל לנו לומר נואש גם כגלות וסוף סוף עתידה ארץ ישראל להתפשט בכל הארצות, וזהו "הארץ אשר אתה שוכב עליה לך אתננה ולירעך", ואיפה לא שכבו בניו של יעקב? הלא כבר נתקיימה במלואו הפסוק

הרב משה אביגדור עמיאל נולד בי"ב בניסן תרמ"ב (1882) בעיירה פורוזוב שבפולין, בכור להוריו הרב יעקב יוסף ורבקה. עד גיל שלוש-עשרה למד בחדר ובתלמוד התורה בעיירה וכן אצל אביו. בגיל שלוש-עשרה עבר ללמוד בישיבת טלז אצל הגדולים רבי אליעזר גורדון, רבי שמעון שקאפ והרב יוסף ליב בלוך. עם הגעתו התבלט בכישרונותיו ושוּבץ לכיתה גבוהה מגילו. לאחר שלוש שנים עבר ללמוד בישיבתו של הרב חיים מברסקי, ושנה מאוחר יותר עבר לישיבת וילנא שם למד אצל הרב חיים עוזר גרודזנסקי במשך שלוש שנים וחצי. בוויילנא, בגיל 18, הוסמך לרבנות על ידי הרב שלמה הכהן מוויילנא, וכן הרבנים מאיר שמחה הכהן (האור שמח) ויוסף רוזין (הרוגאצ'ובר) מדווינסק. בשנת תרס"ג, בהיותו בן 21 התחתן עם באשה ביילה, בתו של משה לוי ניוויאזקי מביאליסטוק. שנתיים אחר-כך, והוא בן 23, מונה הרב עמיאל לרב בעיירה שווינציאן, והקים בה ישיבה שמנתה כמאה תלמידים. שמונה שנים אחר כך מונה לרב בגריובה (בגבול רוסיה-גרמניה), וכיהן בתפקיד בתקופת מלחמת העולם הראשונה. בשנת תר"פ (1920) זומן לכהן כרב קהילת אנטוורפן בבלגיה. בתפקיד זה כיהן הרב עמיאל כ-16 שנים ובמסגרתו הקים בין השאר בית ספר דתי לאומי בשם 'תחכמוני', בית ספר לבנות, תלמוד תורה, ישיבה ועוד.

בשנת תרצ"ג (1933) ביקר הרב עמיאל בארץ ישראל, ונפגש עם רבה של ארץ ישראל הרא"ה קוק זצ"ל. באדר, תרצ"ה, לאחר פטירתו של הרב שלמה הכהן אהרונסון, רבה הראשי של תל אביב, הציע הרב יהודה ליב מימון את הרב משה אביגדור עמיאל כמועמד שימלא את המשרה. בכ"א בטבת תרצ"ו (1936), לאחר שנבחר בהצבעה, הגיע לכהן כרבה הראשי של תל אביב. בתל אביב הקים את ישיבת היישוב החדש, את 'רשת החינוך התלמודי' שהתמקד בצורך בבעלי-ביתים (ולא רק תלמידי חכמים), את המפעל התורני 'כינוס סופרים' ואת מוסד 'עזרת תורה' לתמיכה בתלמידי חכמים עולים.

מלבד יצירתו ההלכתית שהקיפה נושאים רבים בהלכה כגון נושאי קניינים, אישות וממונות הירבה הרב עמיאל לעסוק בפעילות ציונית. במאמריו התבטא בצורך של 'המזרחי' והציונות הדתית לעסוק בציונות מעשית ובחיבור של עולם הרוח והקודש עם עולם החומר והבנייה. הוא יצא נגד המנהיגים שהביעו נייטראליות כלפי הדת, לעומת המנהיגים הקודמים להם (כדוגמת 'אחד העם') שאף אם לא שמרו מצוות, הרי הביעו יחס חיובי לדת. הוא נבחר מספר פעמים כציר לוועידות המזרחי וכן לנציג פולין בהסתדרות הציונית. בוועידת קראקא (תרצ"ג) נשא הרב עמיאל דברים וטען כי תנועת המזרחי צריכה להשקיע את עיקר מרצה בפעילות כלפי החברה החרדית, ופחות במחנה הציוני-חילוני ואף קרא להצטרפות להסתדרות החדשה של הרביזיוניסטים, תוך פרישה מההסתדרות הציונית. בין ספריו ניתן למנות בין השאר את: 'הגיונות אל עמי', 'שבת מלכתא', 'דרכי

אל "חיבת ציון - כשהיא חיבה בלתי תלויה בדבר"

נקראה חיבת ציון, כשהיא חיבה בלתי תלויה בדבר, כלומר, גם כשטוב לנו בגלות ואנו נהנים שמה מכל הזכויות, ובכ"ז אנו משתוקקים ומתגעגעים לה". הרב משה אביגדור עמיאל נפטר ביד בניסן תש"ז (1946) ונטמן בבית העלמין נחלת יצחק בתל אביב.

"אם יהיה נדחך בקצה השמים" ואין כמעט ארץ בתבל אשר בני"י לא נמצאו שם בגלות, וממילא על כל אלה נאמר "הארץ אשר אתה שוכב עליה". ...אם הננו "חובבי ציון" מפני שבגלות מר לנו מאד, אין זו כלל חיבת ציון, כי אהבה וחיבה שהן תלויות בדבר אינן ראויות לשם אהבה וחיבה, ואלא מה

מחזירים את הספרים לעם הספר

והחודש:
בנימין זאב
הרצל

מדינת היהודים
אלטנוילנד

חדש!

בואו לאחת מחנויות

רשת סטימצקי או צומת ספרים

וקבלו את הספר

ב-35 ש"ח בלבד.

ידיעות אחרונות
העיתון של המדינה
לרכישת מנוי 3778*

בנק הפועלים
להיות ראשון זה מחייב!

קדושת החזרן

האם ניתן לבער מעשרות אחר הפסח?

ומעשר-עני, בהם משמעות ה"ביעור" היא נתינת המעשרות, היינו שמבערים את המעשרות מרשותנו, ונותנים אותם לכוהנים הלויים והעניים, לבין אופן "ביעור-המעשרות" האמור ביחס למעשר שני ובכורים שבהם משמעות ה"ביעור" הוא כילוי המעשרות ואיבודם מן העולם (ראה תוס' יבמות עג ע"א ד"ה וחיביבן בביעור, ועפ"י זה תתבאר לשון המשנה בכורים פ"ב מ"ב: "המעשר-שני והבכורים חייבים בביעור).

מוסיף הרמב"ן (יבמות עג ע"א) ומדייק זאת גם מלשון הפסוק (דברים כ"ו, ט"ז): "בערתי הקדש מן הבית - זה מעשר שני ונטע רבעי, נתתיו ללוי זה מעשר לוי, וגם נתתיו זה תרומה ותרומת מעשר ומעשר-עני". משום כך אדם מישראל שלא קיים את מצוות נתינת מעשר-ראשון או מעשר-עני (מפירות טבל ודאי) עד ערב שביעי של פסח - יכול לעשות כן גם לאחר הפסח - אף שהוא עבר על איסור "בל תאחר". אולם אדם מישראל שהיו ברשותו מספר מטבעות הקדושים בקדושת מעשר שני, עליו לאבד את המטבעות באחת הדרכים, ואין מועיל להם פדיון אחר זמן הביעור (כן דעת פוסקים רבים עפ"י רמב"ם הל' מעשר-שני ונטע-רבעי פי"א ה"ח, ראה: תורת הארץ פרק ג' אות נד, וכן נקט האדר"ת בקונטרס אחרית השנים - דבר אליהו ס"ק כולא, ועוד אחרונים).

כפי שהזכר בפעם הקודמת החובה לבער את המעשרות מרשותינו היא בערב שביעי של פסח, בשנים רביעית ושביעית, כפי שפסקו הרמב"ם (הל' מעשר-שני ונטע-רבעי פי"א ה"ז) והשו"ע (יו"ד סי' שלא סעי' קמד), ולדעות מסוימות היא חלה כבר בערב חג ראשון של פסח. אולם קורים מצבים שאנשים לא קיימו את מצוות ביעור מעשרות בזמנה, והשאלה האם בידם לתקן את המצב, או לא? בכדי להשיב על השאלה יש להקדים, שאף שמצוות "ביעור מעשרות" משותפת לכלל מתנות כהונה ולוויה שגדלו בארץ-ישראל, אך קיימים שני סוגי ביעור מעשרות: ביעור מהסוג הראשון: **הוצאת הפירות מרשותו**, אשר נאמר ביחס לתרומה-גדולה, מעשר-ראשון, תרומת-מעשר ומעשר-עני.

ביעור מהסוג השני: **איבוד הפירות**, אשר נאמר ביחס לפירות או מטבעות של מעשר-שני או של נטע-רבעי, וכן ולפירות בכורים לכשיבנה ביהמ"ק במהרה בימינו. הבחנה זו מבוססת על לשון המשנה (מעשר שני פי"ה מ"ו) המתארת כיצד היה הביעור, וז"ל: "כיצד היה הביעור? ונתנין תרומה ותרומת מעשר לבעלים וכו'. ומעשר שני והבכורים מתבערין בכל מקום". מהבחנה זו דייקו הראשונים שיש שוני בין אופן "ביעור-מעשרות" האמור ביחס לתרומה גדולה, מעשר-ראשון, תרומת-מעשר

מטבח נפרד - אפיפה

חדר דגל אפנת אנלי

חדר ילדים

מדרגות לילדים

אפיפה ליררכה עשויית

חדר שנה הרים

חדר נוח

מסכה

לבעי הכיכר

תכנית קומת הנביא - שלב א' בשטח 114 מ"ר

זה הנהיך נהמת אלק...

מעלה שומרון

היישוב: קהילתי מעורב | הקהילה: 200 משפחות | המיקום: קרוב לאמות קסם 15 דק' מכפר סבא

קומת קרקע 114 מ"ר 4 חדרים

604,500 ₪*

שול: 052-6705688 • מרכז מידע אמנה: 1-800-260-240

www.amana.co.il

4. פריטות ייעוץ ועיון

שירות זה מתנה ע"פ

בתי אמנה

החייבות: חסימת חניית מכונית

החייבות: חסימת חניית מכונית

החייבות: חסימת חניית מכונית

החייבות: חסימת חניית מכונית

החייבות: חסימת חניית מכונית

101

"תפארת יעקב"

קהילה תורנית
בראשות הרב מרדכי רבינוביץ שליט"א

חזקתם אלנו!

מבחר דגמים ברמה גבוהה חד, דו, ו-4 משפחתיים
נותרו שני בתים בשלב א' לכניסה מיידית

לפרטים: חיים 1800-21-20-21 | 054-5644070

כוכב יעקב
אור הכוכב
הכוכב של ירושלים
שלב ב

בשם חמרים

אליהו בית צורי: "אנו רוצים שארץ ישראל שלנו תהיה חופשית ועצמאית"

בהתנקשות בחייו של הלורד מוין בקהיר, בחורף תש"ד (1944). שניהם נתפסו מיד לאחר מעשה והועמדו לדין בפני בית דין צבאי מצרי. אליהו בית צורי ואליהו חכים נדונו למוות והוצאו להורג בקהיר בח' בניסן תש"ה בעודם שרים את "התקווה". בשנת תשל"ה (1975) הועלו עצמותיהם לארץ ונקברו בטקס צבאי בהר הרצל.

במהלך משפטו הצהיר אליהו בית צורי: "לא לקיום הצהרת בלפור אנו נלחמים. לא למען 'בית לאומי' בהתאם למנדט. לא אלו מעניינים אותנו. אנו נלחמים לעיקר העיקרים: לחירות. אנו רוצים שארץ ישראל שלנו תהיה חופשית ועצמאית. התעמולה הבריטית הרגילה את העולם לראות את שאלת ארץ ישראל כקונפליקט בין יהודים לערבים, ואת הבריטים - בתורת שופטים ומסדירים. אין זה נכון לראות את העניין כך. בהחלט לא נכון. השאלה הארצישראלית היא פשוט קונפליקט בין בני הארץ העבריים, שהם בעלי הארץ לבין ממשלה זרה לחלוטין - השלטון הבריטי".

אליהו בית צורי נולד בתל אביב בשנת 1922. למד בגימנסיה בלפור ובאוניברסיטה העברית. הצטרף לאצ"ל ולאחר מכן עבר ללח"י והשתתף בפעולותיו. יחד עם חברו למחתרת, אליהו חכים, השתתף

בס"ד

נתי הפקות וניהול אירועים

מתכנן אירוע?
מתכוננת לחתונה?

בנתי הפקות וניהול אירועים
לכם נשאר רק להנות.

קייטרינג • צלם • מוזיקה • ועוד...

natihafakot@gmail.com
054-424-7683

**לרגל יום העצמאות
משפחת אמנה מאחלת
לכל בית ישראל
עצמאות,
עוצמה ובניה!**

אלון • אשכולות • ברוכין • דלב • טל מנשה • טנא עומרים • טלמון • יפית • יקיר • כוכב השחר • כוכב יעקב • כפר אדומים • כרמי צור • כרמל • ליבנה • מבוא דותן • מחולה • מעלה אפרים • מעלה חבר • מעלה לבונה • מעלה שומרון • מצפה יריחו • מה צוף • נופי פרת • נקדים • נחליאל • נילי • נריה • סוסיא • סנסנה • עופרים • עטרת • עינב • עלי • ענתות • עתניאל • פדואל • קרית ארבע • קרית גת • קרית שומרון • רבבה • רימונים • שבות רחל • שדמות מחולה • שילה • שמעה • תלם • תקוע

פרסומי ישראל ושות'

שרות זו האמנה
ואמנה

בניה ופיתוח בניה
מחויבות להמשך מפעל החמישנות

שרות זמן אנשי מקצוע

אחריות לכל בית

מענה סלפון במשך כל שעות היום

לפרטים נוספים ולבחירת הבית שלכם:
1800-260-240

"בשוב ד' את שיבת ציון - היינו כחולמים"

המשך מעמ' השער

אסור לשכוח שמדובר בתהליך ושגאולתם של ישראל באה 'קמעא קמעא', כדברי רבותינו (ירושלמי ברכות א, ח). כל עוד התהליך בעיצומו - אור וחושך משמשים בערבוביה (עי' זכריה יד, ז, ורש"י שם), ואין ספק שהחושך מעיק ומכאיב, אבל צריך לדעת שזה חלק של התהליך, ואין ספק שהתהליך הזה בסופו של דבר יגיע לשלמותו. כל עוד לא הושלם התהליך עלולות להיות בו ירידות, עיכובים וסיבוכים - אבל אין ולא יכולה להיות בשום פנים נסיגה מוחלטת ממנו. כשתהליך הגאולה התחיל הוא בוודאי יושלם. אין ספק שהוא יושלם, לכן אסור בשום פנים להיחלש, אסור בשום פנים להירתע גם ממצבים קשים, בין אם הם פיזיים ובין אם הם רוחניים, ובודאי שאין מקום כלל לייאוש. ללא אמונה אפשר להגיע לכלל ייאוש, אבל מי שמאמין שאנחנו חיים בעידן של "בשוב ד' את שיבת ציון", מי שמבין שכל מה שאירע בדורנו איננו מקרה, בטוח ללא כל ספק שהתהליך שהחל במאה השנים האחרונות ובא לידי ביטוי מיוחד עם קום המדינה, ימשך ואף יושלם. יש הבדל עצום אם אתה מסתכל בראייה

אנושית מצומצמת הרואה רק את הרגע, רק את העכשיו, או שאתה מסתכל בראייה אמונית רחבה, ראייה שלמה ומקיפה. בראייה מצומצמת, קטנה ועכשווית יכולות להיות 'רבות מחשבות בלב איש', אבל האמת היא כי "עצת ד' היא תקום", "עצת ד' לעולם תעמד, מחשבות לבו לדר ודר". הרגע והעכשיו - חולפים, ומנגד ישנו נצח, ישנה תוכנית אלוהית - "כי הוא אָמַר - וַיְהִי, הוא צָנָה - וַיַּעֲמֵד". ישנם דברים שאין ודאי מהם. "כי בָּחַר ד' בְּצִיּוֹן, אֲנֶה לְמוֹשֵׁב לּוֹ", "כי יַעֲקֹב בָּחַר לּוֹ יְיָ, יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ" - זה ודאי שבוודאי, אין שום ספק בכך. מתוך כך אין ספק "כי לא יִטַּשׁ ד' עַמּוֹ וַנְּחַלְתּוּ לֹא יַעֲזֹב". אין מקום לשום יאוש גם כשהמצב קשה, גם שנמצאים במצב שאנחנו זועקים ממעמקי לב "ד' הושיעה!", אנחנו מקדימים ואומרים "כי לא יִטַּשׁ ד' עַמּוֹ וַנְּחַלְתּוּ לֹא יַעֲזֹב". רק מתוך אמונה איתנה וודאית זאת אנחנו מתפללים:

ריבוננו של עולם, "ד' הושיעה!". מתוך אמונת אמת זאת, ברור שעם ישראל בוודאי יתגבר על כל המציאות הקשה שהוא נתון בה, וימשיך להתקדם ולצעוד לקראת גאולתו השלמה. ●

"... והחיל הזה (תלמודי התורה) אשר נגע ד' בלבכם, ידע ידידי, שלעולם יהיה המנצח הפנימי בחיי האומה". (הראי"ה קוק, אגרת תקע)

נותרו מס' מקומות
במלל ללימוד גמרא
עיון, לשנה הבעלי"ט
052-4568000

ילדיכם הגיעו לגיל בית ספר?

מחפשים תלמוד תורה לבנכם?

בית ספר תורני לבתכם?

הצטרפו אלינו

אקוסדיו גאון גורח חריש

תלמוד תורה חריש ובית הספר התורני לבנות נמצאים בשוב חריש - בואכה נחל עירון (ואדי ערה), בקצה הצפוני של כביש 6. בתלמוד תורה ובביה"ס לבנות נחמישים ילדים בכיתות א-ה, הלומדים תורה באהבה ובשמחה, מתוך אווירה של קדושה ויראת שמים.

בקהילת הגרעין התורני בחריש: 60 משפחות כ"י | בית מדרש וכולל בראשות מרא דאתרא הרב בועז איז'ק שליט"א | פעילות חברתית פעילות סיביתית עם הציבור בחריש ובאזור.

שגפון הנשימה ציוני האלף - יהוד ואדי ערה

אנו מציעים, מעבר למסגרת החינוכית: קהילה תורנית חמה, מגורים מוזלים, סיוע במציאת עבודה.

לפרטים: גולן בן דוד - 050-9460010, 077-2342349, נעמי (אם לילדים בת"ת ובביה"ס לבנות) - 050-9882992, 04-6255222

ברכונים זמירונים
לשמחות ואירועים

www.birkonim.co.il

02-9973875

בזמנת שילה • ברכץ בית אל

ילדים שלנו

זדה את המקום

שלום ילדים יקרים!

בפינה הזאת אנחנו מנסים יחד איתכם להתחבר ולהאזין את ארצנו הקטנטונת והיפה. הפותרים נכונה יזכו בפרסים נאים.

באהבה רבה, צוות העלון

פיתרון החידה משבוע שעבר: מבצר בית אל (בורג' ביתין)

בשבוע שעבר חלק ניכר מהגיליון הוקדש ליישוב בית אל החוגג בימים אלו שלושים להקמתו. בבית אל חלם יעקב אבינו את חלומנו המפורסם שבו הוא רואה סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה, ועד היום ישנה מסורת המזהה את האתר שבו יעקב חלם את חלומנו - במבצר בית אל, המכונה בערבית בורג' ביתין, הנמצא במרחק של כ-700 צעדים מזרחית לכפר ביתין, כיום בפאתי היישוב בית אל, ומזוהה ע"י החוקרים כבית אל המקראית.

את פתרון חידת השבוע יש לשלוח עד יום ב' הקרוב. בין הפותרים נכונה יוגרלו פרסים ממוצרי גוש קטיף. באמצעות sms: לשלוח הודעה שפותחת במילה "דעה" למספר 5454 עלות משלוח 50 אג'. באמצעות דוא"ל: m@myesha.org.il באמצעות פקס' 02-6516662. נא לציין שם וכתובת הפותר.

המסע בעקבות ההתיישבות

סיפור בהמשכים פרק 49

אלה כמה מבני אבן קטנים שביניהם הסתובבו בקדחתנות גברים שגוראו כאילו יצאו מתצלומים ישנים. "אלו החלוצים שכולם מדברים עליהם", אמר שוב. "אנחנו נמצאים באזור גוש עציון והם מקימים כאן יישוב שנקרא "מגדל עדר". שוב השתקה רגע ואז המשיך בלחישתה: "השנה עכשיו היא שנת תרפ"ט". משהו בתוך אוריאל זע באי-נוחות. "שנת תרפ"ט?" הוא שאל בקהלה, "הרי זו השנה בה הערבים בכל הארץ יערכו טבח ביהודים. זו השנה בה נרצחו רבים מיהודי חברון! אלו הימים שקיבלו את השם "מאורעות תרפ"ט". שוב הסתפל עליו במבט מהורהר. "נכון, זו הסיבה שכל מה שאתה רואה כאן הולך להיחרב תוך כמה חודשים. 'מגדל עדר' הולכת להתפנות בעקבות האירועים". אוריאל הסתפל על הפועלים החרוצים ועל כל מה שבנו בעמל רב. "ולא יהיה כאן יותר כלום?" הוא שאל. משהו בתוכו כעס על שוב שהביא אותו לפה סתם כדי להתעצב. "לא אמרתי את זה" אמר שוב. אמרתי לך שיש כאן סיפור מיוחד..."

המשך בשבוע הבא...

מאירועי הפרקים הקודמים: אוריאל נשא בתוך תמונה ישנה שהוא מוצא בבית סבו, ומתברר לו שהוא חזר בזמן. הוא פוגש בשוב, אדם מסתורי המספר לו כי הם יוצאים למסע ביהודה, שומרון וחבל עזה. הפעם חוזרים שוב ואוריאל לעבר הרחוק מאוד, לימים שלפני קום המדינה. שם אוריאל נפגש ביישוב שמוקם ממש לפני שנת תרפ"ט ובעקבות מאורעות הדמים בארץ נאלץ להתפנות. אבל הסיפור לא נגמר שם...

"הפעם", שוב אמר לאוריאל תוך כדי שהם מפלסים את דרכם דרך שיחים גדולים, "חזרנו ממש אחורה בזמן, ואנו נמצאים עכשיו הרבה לפני קום המדינה!", שוב חיך כשארשת ניצחון על פניו. אוריאל לא הבין. "מה הקשר בין ההתיישבות ביש"ע לתקופה שלפני קום המדינה?" - הוא שאל את שוב. חיכוך של שוב רק התרחב. "מה הקשר? מיד נראה. אתה תראה עכשיו את כוחה של אמונה אמיתית, כזאת שממש לא מתייאשת". שוב ואוריאל הגיעו לפאתי יישוב קטן. האמת היא שההגדרה יישוב לא קלעה בדיוק לתיאורו של המקום. היו